

ΕΛΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"ΕΤΟΣ Δ. Αποθ. 278

Διευθυντής : Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 2 Αὐγούστου 1926

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΑΚΑ!!

Ἄπο τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1922 ἐγκαθιδρύθη ὡς ἐπιτελὴς τοῦ ἐνταῦθα Στρατηγείου ὁ τότε μὲν λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἤδη ταγματάρχης κ. Ἀθαν. Παπαθανασίου, ὁ ὁποῖος, πρὸ τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1922, ἐπεχείρησε διὰ παντὸς μέσου νὰ διορισθῇ ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀπέτυχε, συνεπεία ἐκκρεμοῦς κατηχηρίας τοῦ ἐπὶ ἐξουρίσει τοῦ Βασιλέως τούτου, ἣν ἔφερον εἰς φῶς ὁ τότε Προϋπουργὸς Ἡλωννένων.

Ὁ ταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Ἀθ. Παπαθανασίου, καταχρώμενος τῆς θέσεώς του ἐπολιτεύετο ἀγρίως, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Πλαστήρα, οὗ τινος ἔλεγεν ὅτι ἦτο ἐμπιστὸν ὄργανον, κατὰ δὲ τὰς πληρεξούσιας ἐκλυγὰς τῆς 16ης Δεκεμβρίου τοῦ 1922, μετέσχε τοῦ ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν Παναστασίον ἀποτυχόντος ἐξ ὁλοκλήρου Συνδυασμοῦ, μεθ' ὃ καὶ πάλιν κατέλαθε τὴν ἣν εἶχε θέσιν τοῦ ἐπιτελοῦς ἐν τῷ ἐνταῦθα Στρατηγείῳ, μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συνεστήθη ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κέντρου Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους καὶ ἐπαγγελλόμενος τὸν μόνον ἀντιπρόσωπον τοῦ Κόου Παγκάλου, κατώρθωσε νὰ διορισθῇ Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Κέντρου Ἀσφαλείας ἵνα ἐκ τοῦ ἀσφαλεστέρου πολιτεύεται εἰς ὄφρος τοῦ Κόου Πρωτόδοου τῆς Δημοκρατίας.

Ἡρώδης ἐλέγοντο εἰς βάρως τοῦ ἐν λόγῳ κ. Παπαθανασίου ἀπὸ τῆς ἐπουχθῆς τῆς αἰχμαλωσίης τοῦ ἀντιχουῆς νέου Χρηστάκη Παπαγιαννοπούλου, στενοῦ ἐξ ἀχιστείας συγγενοῦς τοῦ ἀλλ' ἡμεῖς, ἀπέχοντες νὰ τ' αναφέρωμεν ἡλέγχωμεν μόνον αὐτόν, ὅταν, ἐλθόντος ἐνταῦθα τοῦ Κου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἠθέλησε νὰ μονοπωλήσῃ ὑπὲρ ἐαυτοῦ ὅλην τὴν ὑψηλὴν εὐνοίαν Ἰσκεινου, χάριν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπιδικωκομένου πολιτικοῦ σκοποῦ, διότι ὁ Κος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἤλθεν εἰς τὴν Ἑπειρὸν ὡς πλειστάκις προσκληθεὶς παρὰ τοῦ Ἑπερωτικοῦ Λαοῦ, χάριν τῶν πολλὰ πλὼν ἀναγκῶν τῆς χώρας ταύτης καὶ οὐχὶ χάριν τῆς διαφημίσεως τοῦ κ. Παπαθανασίου ὡς ὑποψηφίου βουλευτοῦ ἢ πλητ-

ρεξουσίου.

Ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν ὁ-
μῶς ἀνακορίσεων γύρω ἀπὸ
τὴν Ἀρστείαν τῆς Πέτρας ἐ-
θεωρήθη ἐπάνηκες μετι-
ξὺ ἄλλων ἡξιωματικῶν τῆς
Νωροφυλακῆς, τοῦ Πιεζι-
κού καὶ τῆς Στρατολογίας,
ὥς ἀναφέρει ἡ κακῶς καὶ ἐ-
πιβλαβῶς δημοσιευθεῖσα μυ-
στική ἐκθεσις πρὸς τὴν ἑαυ-
τέρην σελ. τοῦ διεξάγοντος
— ὅς ἀνακρίσεις ταύτης σιδη-
ροῦ καὶ ὀχιμονίου ἐπισκεψα-
λέως κ. Α. Λεονταρότη, ν' α'
πομακρυνθῇ καὶ ὁ κ. Παπα-
θανασίου, ὁ ὑποδός ἀντὶ νά
σιωπήσῃ καὶ νά ἐτοιμασθῇ νά
φύγῃ ἐντεῦθεν, ὅπου σκανδα-
λωδῶς, ὡς πολυτευθεὶς καὶ
πολυτευόμενος ἔμενε, ἐκ-
μεταλλευόμενος πολιτι-
κῶς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυν-
τοῦ τοῦ ἐν Ἑλπίρφ ἐξέντροφ.
Ἀσφαλείας, κατέφυγεν ἐκ-
τετυκῶς πρὸς διὰ φύλα Σω-
ματεῖα τῆς πόλεως ὅπως ἐ-
πέμβουν τηλεγραφικῶς πα-
ρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ
μὴ παραγκματοποιήθῃ ἢ ἀπα-
μάκρυνσίς του ἐντεῦθεν;

«Ὁ κ. Ἀθην. Βεαπτιχονασι-
ου, Ἐγγραμματάρχης τοῦ Πρυ-
βολικοῦ, Διευθυντῆς τοῦ
Ἐκέντρου Ἀσφαλείας ἐν Ἐλ-
πίρῳ καὶ πολὺ ευθήμενος ἐ-
πίστευσε φαίνεται καὶ πι-
στεύει ὅτι τὸ ἐν Ἐλπίρῳ
Ἐκέντρον Ἀσφαλείας ἐδόθη
εἰς αὐτόν ὡς τιμητικόν. ἢ τοι
φλῆμι του καὶ διεκδικεῖ διὰ
τῶν δικαφῶρων ἐνταῦθα Σω-
μακτείων τὴν ἐπ' αὐτοῦ κυριό-
τητα καὶ κατοχὴν του, μέ-
χρῃ τοῦ σημείου τοῦ νᾶ φέρε-
ται ἰταμῶς καὶ ἀνδρομέ-
στος, καὶ μάλιστα ἐγγρά-
φος, πρὸς τὸν Διευθυντὴν
τοῦ ἐγχωρίου «Ἐκλήρυκος»,
ἀνείγων πολεμικὴν ἐπὶ πλῆ-
ρωμῇ ἀπὸ τῶν στγλῶν ἄλ-
λων ἐφημεριδίων, διὰ νᾶ κη-
τορθώσῃ νᾶ μείνῃ ἐνταῦθα,
συνεχίζων τὸ ἰδιωτελες του
πολιτικὸν ἔργον!

Ὁ κ. Παπαθανασίου ὁφεί
λειν ἀφύγη καὶ θὰ φύγη ἐνταῦ
θεν τὰ δὲ Σωματεῖα οὐδεμί
αν ἀρμόδιότητα ἀναμείξω
ὑπὲρ αὐτοῦ ἔχουν, διότι ὁ
μόνος ἀρμόδιος εἶναι ὁ Πι-
σκαγγελεὺς κ. Δ. Λεονταρί-
της, ὅστις πολὺ δικαίως ἐ-
πρότεινε τὴν ἀπομάκρυν-
σίν του!

Χ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ὁ φίλος Διευθυντῆς τῆς «Ἐλευθερίας»
ἐν τῷ προλόγῳ τῆς Διαλέξεώς του περὶ
τῆς Κροᾶ—Φροσύνης καινοτομήσεως και

ἐλευθεροποιήσας προσφώνησε πᾶσι τοῖς ἀνδράς τοῦ ἀκουαρίου τοῦ κα-
τόπιν τῆς Κυρίας, ἐδικαιολογήθη δὲ διότι
οὐκ ἔδεικεν ὅτι πράττει τοῦτο «διότι εἶμαι κεκ-
οιμημένος ἐναντίον τῶν κατὰ συνθήκην
ψευδῶν»,

Ἄλλὰ νομίζω ὅτι τὸ νὰ συμπεριφρόνηται
τις ἄρρωθς καὶ εὐγενῶς πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς
τὸν δὲν εἶναι ψευδὲς κατὰ συνθήκην. Τὸ
πράβδλουν τοῦ νεότερου πολιτισμοῦ αἱ κοι
νοὶ νομοὶ συνθῆκαι. Ταῦτα; ἄλλως ἠκολούθει
ἄλλοτε καὶ δ κ. Χ. Χρηστοβασιλῆς, ὁ ὅποι
ος πολὺ ἄρᾳ εἰδενυμῆθη ὅτι πρέπει ὡς ἂ
ν ἦρᾳ νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς ἄνδρα. Ἡ ὀρυ
μοι δ' αὖτε προτιμήσεις του πρὸς τὸ ἄσχη
μον γῆλον ἡμιπορτὲ νὰ προαναλέσῃ διανοη
τήν αἱ κωμικοὺς τοῦ ὄντος, δυναμέτοι
ἐξοφῶν καὶ δ κ. Χ. Χρηστοβασιλῆς θὰ εἶ
ναι τὴν προτιμήσαν αὐτὴν καὶ πρὸς μῆς ἢ
δύο δεκαετηρίδων εὐνοῶν τὸ ἰσχυρὸν πῦ
λιν ἐπὶ βλοβῆ τοῦ ἀσθενοῦς; Διατὶ καὶ τό
τε «ὡς ἄνθρωποι» δὲν ὑπερασπίζονται τοὺς
δυοφύλους του;

Εἶπαι ἀληθὲς οὖν καὶ ἐν τῇ παρούσῃ
ροῇ περιστάσει δὲ ἐληρωμένην καὶ ἡμῖν
ρος φίλος διὰ τὴν vert galant καὶ παρ-
εῖσεν ἐν τῷ προλόγῳ τὸν πλείονα ἐπαί-
ντα ἐπὶ τῶν γυναικῶν κισμήσις αὐτῆς
μὲ πλείονα χάριτα compliments, τὰ δ-
ποῖα θὰ ἐξήμενε καὶ ἐνός dandis νεαροῦ.
Αὐτὰ τὰ ἐξήμενε μάλιστα τὸ γυναικεῖον καί-
λος ἐφ' ὅσον μέγιστον τοῦ σημείου τὰ ἐκικα-
θῆναι ἐξικουριαν καὶ αὐτὸν τὸν Ἰεχωβά,
οὗτοι, ἔδωκεν οὖν τὰ μουστίκια καὶ τὰ γέ-
νια ἔχοντα τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρός καὶ
τοῦ ἀπαροῦσαν τὴν ὁμορφίαν του, ἰδὲ γα-
ρ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γυναικὸς καὶ τοι-
σοστόπως τῇ κατέστησαν ἀγγελολογ-
σων!

Κατὰ τὸν κύριον λοιπὸν Χ. Χρησιβο-
σίλῃ ὅλοι οἱ σπασεῖ εἶναι δημιουργήματα
καλλιτεχνικώτερα, πειονομακῶς πλάσθεντα
καὶ λυβόητα τῆς διατήρουσιν αὐτῇ φραγῇ
τῆς ὥραυται τῆς διὰ τῆς ἀνισοαρξίας τοῦ μύ-
στικος καὶ τοῦ γενεῖον ! Ἐξ ὁρίματος ὁ-
ζων τῶν σπανῶν, οἷτις κατὰ τὸν Δι-
ονῆν τῆς "Ἐλευθερίας" ἔχουν τὴν καὶ
λογῇ τοῦ Ἀδωφίνος, ὁρμίζονται αὐτῶ
πείζονται εὐχαριστοίαι. Τὸ δυστύχημα δὲ
εἶναι οὗ αἱ γυναῖκες ἔχουν ὅλους ἑναρτίαν
ἀπείληψιν διὰ τοὺς δυστυχεῖς σπαιού, οἱ
ποῖοι εἶναι καταδικασμένοι ἀπὸ τὴν Αἰ.
κὴρ Μοῦσαι καὶ ἰσθμῶν τὴν πῆντα τὴν
κοκοκινθία ! Αἱ γυναῖκες τὴν ἀνδρικήν
ὁ αὐτῇ θέλουν μὲ πῶρον καὶ μὲ ἄντι
μάντιμοῦτα, ὅπως ἦσαν ἑναρτὶ καὶ τοῦ
χ. Χ. Χρησιβοσίλῃ.

Θὰ εἶχε τις τὰ γράφη πολλὰ ἐπὶ τοῦ θε-
ματος τούτου, ἀλλ' αἱ στήλαι τῆς «Ἐλευ-
θερίας» εἶναι σιναὶ καὶ δὲν ἐπιτρέτουν

ἐκτελῇ Χρονογραφήματα.

Καὶ ἀνάγκη λοιπὸν θὰ περιορισθῇ ἡ
ἀπαγόρευσις τῶν δευτέρουσι μόνον τοῦ Ν.
Χ. Χρησιμοποιεῖται ὅτι «βγῆκαν καὶ γυναι-
κὲς ποιήρες, ἀλλὰ χαμιὰ δὲν περιορί-
σθαι ἄνθρωποι». Καὶ ὅπως αἱ ποιήροιαι «πε-
ριορίσθησαν» τοὺς ἄνδρας, ὅσον οὐδεὶς ἄ-
λλο περιορίσθη τὴν γυναῖκα.

Καθ' ὅσον γνωρίζω, ὁδοὶς ἀηθὸς εἶπεν
 οὐ ἢ γυνὴ εἶναι «Ἰση θείου». Ἐφ' ὧν
 οἷζω οὐ ποιήσονται ἀπέμειναι τὴν τιμὴν αὐ-
 τῶν εἰς τοὺς ἄνδρας. Πότῃσι παρὰ δειγ-
 μα ἔγω τὴν περιωπνυμένην Σαλφῶν, ἥτις εἰς
 ἐν τῶν περιωπνυμένων ὁλίγων λυγρῶν τῆς
 φράσεως :

« Φαίνεται μοι κείνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν ὧν ἢ, ὅστις ἐναντίος τοι
ἰσάνει καὶ πλασί η ἀδύφορένους ὑπακούει
καὶ γελήσας ἐνερθεύει» κτλ.

οὐκ ἔστιν ἐπιθυμοῦμαι ἀπὸ σήθους ὁλόκλη-
ρον τὸ χωρίον. Ἄν ἔχω δὲ πλεον τῇ Βι-
βλιοθήκῃ μου μὲ τὰς θανατάσας σιτειο-
τύπους ἐκδόσεις τῶν κλασικῶν, ἅς οἱ Ἑρ-
μανοὶ φιλόλογοι μετὰ τὴν ἐπιβουλὴν
καὶ τὴν αὐτῆς ἐπιμελείαν ἐξέκυλινον ἐν Αι-
φύᾳ, — καὶ μόλις δ' αὖ τὸν λόγον τοῦτον ἔδει-
χμεις οἱ Ἕλληνες, ἂν ἐσφοροσούμεν, καὶ ἡ
μετὰ εὐγνωμονίαν πρὸς τὴν Τετινοκίην σο-
φίαν. Ἀντιπῶς καὶ τὰ βιβλία μου ἔργον
ιο βροῦν ἐν Πράσῃ, ὅπου τὰ εἶχον ἐπι-
πιστευμένα παρὰ φίλῃ οἰκογενείᾳ, τοῦ Ἰ-
σλαμικοῦ Μοῦλῶ καὶ ἤδη χρησιμοποιούντ' εἰς
Μοισουλμανικὰ μαζάκλια πρὸς περιτύλι-
ξιν σαφειῶν χάρις εἰς τὴν μεγαλοφῶνᾴ
πολιτείᾳ τοῦ φιλογάρλου Βενιζέλου! Ὡ-
στε δὲν ἔχω τὰ μέσα ν' ἀντιγράψω ὁλόκλη-
ρον τὸ ποίημα τῆς Λαοβιά ποιηρίας. Ὁ
κ. δὲμος Χ. Χρηστοβουλῆς ἔχει ἐντελῶς
τὴν Βιβλιοθήκην του καὶ δύνανται ἐνθρῶτο
ποίημα τῆς Σαφροῦς ἐν τῇ Ἀερύῃ Ἀντι-
λογίᾳ.

Πρός: ἐπαυρόθωσιν δὲ ἀδικίαις, τῇ δὲ
 ποταμῷ ἔκαμεν εἰς τὰς ποιητρίδας, ὁρᾷται τὰ
 μεταφέρειν τὸ Σαλφικὸν τοῦτο ἐμμετροῦς
 μετὰ τὴν διακρίνωσιν αὐτὸν ποιητρίαν ῥί-
 θιν εἰς τὴν νεώτεραν Ἑλληνικὴν ὁλοτεῖ ἀ-
 φαισθήσεται αὐτὸ τὸ Βούδιον παρὰ τωμά,
 εἰς δὲ ὅτε πέντε περιποιοῦντες τοὺς ἄνδρας πε-
 ρισσότερον τῶν Κιγίων ἐν ἡρώδεσσι του
 περὶ «Κιρῶς», καὶ καὶ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς
 τὴν ἐφημερίδα του. Τὸ πᾶν ποιητρίῃ ἐν
 πρωτοῦντος τὸν τὸν λυρικό τοῦτο εἰς τὰς στή-
 λας τῆς «Ἐλευθερίας» δὲν θὰ εἴπωρῃ
 σὴ γανέτα σχολόν, διότι θὰ εἶναι ἀκατα-
 ληπτον εἰς τὰ ἐπιτηγόματα ἐνταῖς ἑκατοστὰ
 τὸν ἀναγνώσῃ τῆς. Κατὰ τοὺς ἐσχάτους
 τοὺς χρόνους ἡ ἐλὴ οὐδὲν χωρὶς
 οἴεται ἀπὸ ἐλαστικῇ ἀνιδίαν.

Ἐν Τσαματῷ.

N. Νίτσος

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΠΕΝΤΑΠΙΤΗ

Ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδόσεως τοῦ κ. Λεονταρίτη ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗ

Ἡ ἐκδοσις τοῦ κ. Λεονταρίτη περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ κ. Κοκκαλὶς ἐχειρὼς ἐξῆς:

«Συνελήφθησαν ὡς ἐνεχόμενοι εἰς τὴν ληστείαν οἱ 1) Ἀντ. Καψάλης Σκηνίτης, 2) Δημ. Παπ. ἡ Μερμερίτης ἐξ Ἀνωγειού, 3) Ἄνδρ. Κάτσος ἐκ πέντε Πηγαδίων, 4) Σταύρος Στάθης ἐκ Κλεισοῦρας, 5) Κ. Δόσης ἡ Φούντας ἐκ Ρωμανοῦ καὶ 6) Νάκος Κόγκαλης ἡ Δεμπέσης ἐξ Ἀνωγειού. Ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως ὡς αὐτονογῶν 2) κατὰ τοῦ Νάσου Χρήστου Βέν-

τίου ἐξ Ἀναγείου, 2) κατὰ
 τοῦ Ἰωάννου Εὐθυμίου Ρέν-
 τζου καὶ 3) κατὰ τοῦ Λάμ-
 πρου Στάδη. Ἐποφουλι-
 σθησαν ὡς συνεργοὶ οἱ 1) Ἡ-
 γούμενος τῆς Μονῆς Προφή-
 του Ἠλίου Παπαγιάννης, 2)
 Παναγιώτης Περιοτέρης ἔφε-
 δρος ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πε-
 ρικκοῦ. Θὰ ἐκδοθῶν ἐπίσης ἐν
 τάλματα συλλήψεως κατὰ
 τοῦ Περιελή Ματθαίου Μά-
 ρη σκηψίτου, Τριανταφύλλου
 ὑπομοιράρχου καὶ Μπαϊράμη
 ἀνθυπασπιστοῦ Χωροφυλα-
 κῆς.

» Ἐκ τῶν ἄνω οἱ Ἀντ. Κα-
ψάλης, Παπᾶς ἡ Μερεμείης,
Σταῦρος Χτάθης καὶ Νῆκος
Κόγκαλης ἀναφέρονται καὶ ὁ

Ἑσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	5

Συνεκαροτήθη χθες Συνέδριον ἐκ τῶν 45 Σωματίων τῆς πόλεως, τό ὁποῖον ἀνέθεσεν εἰς τοὺς προέδρους αὐτῶν καὶ τοὺς Διευθυντάς τοῦ ἔγχιου τῶν Τύπων νὰ συντάξουν γρήφισμα πρὸς τὴν Κορένησιν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐκδόσεως Διονυσίου καὶ τὴν μεταίωσιν αὐτῆς προσπαθείας πρὸς συγκάλυψιν τῶν δημιουργῶν τῆς τραγωδίας τῆς Πέτρας, ὅπου καὶ συνετάγη.

ΛΙΑΝΑ ΑΡΣΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ